

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

110

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

236. Αντικατάσταση του άρθρου 17 του Κανονισμού του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών, Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου. 1
237. Κωδικοποίηση των διατάξεων του Ν. 489/1976 (ΦΕΚ Α'/331/76) «περί υποχρεωτικής Ασφάλισης της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης», όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε από το Ν. 1569/1985 (ΦΕΚ Α'/183/85) και τα Προεδρικά Διατάγματα 1019/1981 (ΦΕΚ Α'/253/81) και 118/1985 (ΦΕΚ Α'/35/85). 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 236

Αντικατάσταση του άρθρου 17 του Κανονισμού του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών, Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 168/75 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙ-ΣΥΤ) και του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ) νομοθεσίας» (ΦΕΚ 199/20.9.75, τ. Β').
2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 26 και 27 του Ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/85, τ. Α') «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».
3. Την 748/7.8.85 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς» (ΦΕΚ 487/1985, τ. Α').
4. Τη γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου που λήφθηκε κατά την 21/6.6.1985 συνεδρίασή του.
5. Τη γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας που διατυπώθηκε κατά την 4η/12.3.86 συνεδρίασή του της ΚΔ' περιόδου.

6. Την 252/1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας μετά από πρόταση της Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε :

Άρθρο μόνο.

Το άρθρο 17 του Κανονισμού του Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου, όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με τα άρθρα 2 και 3 του Π. Δετος 629/14.7.77 (ΦΕΚ 203/77, τ. Α'), αντικαθίσταται ως εξής : «Το εράπια βοήθημα αποτελεί το γινόμενο του αριθμού των ετών ασφάλισης επί το 50 % του μέσου όρου των αποδοχών επί των οποίων έγιναν κρατήσεις υπέρ του Κλάδου Πρόνοιας κατά την τελευταία πενταετία. Το βοήθημα αυτό, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των 500.000 δρχ. ούτε να είναι μικρότερο του ποσού που θα ελάμβανε ο ασφαλισμένος πριν την τροποποίηση της διάταξης αυτής».

Στην Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 10 Ιουλίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΡΟΥΛΑ ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΑΚΗ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 237

(2)

Κωδικοποίηση των διατάξεων του Ν. 489/1976 (ΦΕΚ Α'/331/76) «περί υποχρεωτικής Ασφαλίσεως της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης», όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε από το Ν. 1569/1985 (ΦΕΚ Α'/183/85) και τα Προεδρικά Διατάγματα 1019/1981 (ΦΕΚ Α'/253/81) και 118/1985 (ΦΕΚ Α'/35/85).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Το άρθρο 49 του Ν. 1569/85 «Διαμεσολάβηση στις συμβάσεις Ιδιωτικής ασφάλισης, σύσταση σώματος ειδικών πραγματογνωμόνων τροχαίων ατυχημάτων, λειτουργία γραφείου διεθνούς ασφάλισης και άλλες διατάξεις».

2. Την υπ' αριθμ. Β3/417/30.4.1986 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εμπορίου «περί ανάθεσης της άσκησης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Εμπορίου Χρ. Φωτίου» (ΦΕΚ 316/Β/30.4.1986).

3. Την υπ' αριθμ. 248/1986 Γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών και του Υφυπουργού Εμπορίου, αποφασίζουμε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Γενικές Διατάξεις.

Άρθρο 1.

Κατά την έννοια του παρόντος :

α) Αυτοκίνητο όχημα είναι το επί του εδάφους και όχι επί τροχιών με μηχανική δύναμη ή με ηλεκτρική ενέργεια κινούμενο όχημα, ανεξάρτητα αριθμού τροχών. Ως αυτοκίνητο θεωρείται και κάθε ρυμουλκούμενο όχημα συζευγμένο μετά του κυρίως αυτοκινήτου ή μη ως και ποδήλατο εφοδιασμένο με βοηθητικό κινητήρα.

β) Ασφαλισμένος είναι το πρόσωπο του οποίου η ευθύνη καλύπτεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

γ) Ζημιωθέν πρόσωπο είναι το πρόσωπο το οποίο διακινείται αποζημιώσεως ένεκα ζημίας που προξενήθηκε από αυτοκίνητο.

δ) Ασφαλιστής είναι η ασφαλιστική επιχείρηση που καλύπτει τον κίνδυνο ως και τα κατά τις διατάξεις των άρθρων 16 και 25 Επικουρικό Κεφάλαιο και Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης.

ε) Τόπος συνήθους στάθμευσης αυτοκινήτου οχήματος είναι :

Το έδαφος του Κράτους στα Μητρώα του οποίου είναι, τούτο καταχωρημένο.

Στην περίπτωση που δεν προβλέπεται καταχώρησή σε μητρώα για ορισμένα αυτοκίνητα τα οποία όμως φέρουν πιστοποιητικό ασφάλισης ή διακριτικό σήμα ανάλογο με την πινακίδα κυκλοφορίας, τόπος συνήθους στάθμευσης θεωρείται το έδαφος του Κράτους στο οποίο εκδόθηκε το ανωτέρω σήμα ή πιστοποιητικό.

Στην περίπτωση που δεν προβλέπεται για ορισμένα αυτοκίνητα ούτε καταχώρησή σε μητρώα, ούτε πιστοποιητικό ασφάλισης, ούτε διακριτικό σήμα, τόπος συνήθους στάθμευσης θεωρείται το έδαφος του Κράτους της κατοικίας του κατόχου αυτών.

Άρθρο 2.

1. Ο κύριος ή κάτοχος αυτοκινήτου που κυκλοφορεί μέσα στην Ελλάδα επί οδού υποχρεούται να έχει καλύψει με ασφάλιση την εκ τούτου έναντι τρίτων αστική ευθύνη, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

Η κυκλοφορία επί γηπέδου προσιτού στο κοινό ή σε κάποιο αριθμό προσώπων που δικαιούνται να συνάξουν σ' αυτό, εξομοιώνεται με την κυκλοφορία επί οδού.

2. Αυτοκίνητο που έχει τον τόπο της συνήθους στάθμευσης του στην Ελλάδα και εξέρχεται από τα όρια της Ελληνικής Επικρατείας, πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης (Πράσινη Κάρτα) που ισχύει τουλάχιστον για τα Ευρωπαϊκά έδαφη των Κρατών - μελών της ΕΟΚ και τα λοιπά Κράτη, των οποίων τα Εθνικά Γραφεία Διεθνούς Ασφάλισης έχουν προσυπογράψει την από 12 Δεκεμβρίου 1973 «συμπληρωματική συμφωνία μεταξύ Εθνικών Γραφείων» (CONVENTION COMPLEMENTAIRE ENTRE BUREAUX NATIONAUX POUR L'APPLICATION DE LA DIRECTIVE DU 24 AVRIL 1973).

Παράβαση της υποχρέωσης αυτής συνεπάγεται ευθύνη των κυρίων, κατόχων και οδηγού έναντι του ασφαλιστή και του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης, κατά τα ειδικότερα στα επόμενα άρθρα οριζόμενα. Τα όργανα που ασκούν αστυνομική εξουσία είναι υποχρεωμένα ν' απεικονίσουν την έλλειψη εφόσον το αυτοκίνητο δεν είναι εφοδιασμένο με το ανωτέρω πιστοποιητικό.

Άρθρο 3.

1. Εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης τα αυτοκίνητα του Δημοσίου, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας τα αυτοκίνητα ιδιοκτησίας ξένων κρατών, όπως και αυτά που ανήκουν σε διακυβερνητικούς οργανισμούς. Τα αυτοκίνητα που εξαιρούνται από την υποχρέωση ασφάλισης πρέπει να είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό της αρμόδιας Ελληνικής Αρχής που να βεβαιώνει την ιδιότητά τους. Όταν πρόκειται για αυτοκίνητα που ανήκουν σε ξένα κράτη ή διακυβερνητικούς οργανισμούς, στο σχετικό πιστοποιητικό πρέπει να αναφέρεται η Αρχή ή ο Οργανισμός ο οποίος είναι υπεύθυνος για την καταβολή της ασφαλιστικής αποζημίωσης και ο οποίος μπορεί να ενάγεται στα αρμόδια Ελληνικά Δικαστήρια.

2. Το Δημόσιο και τα λοιπά πρόσωπα που εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης, έχουν έναντι αυτού που ζημιώθηκε τις υποχρεώσεις που προβλέπονται για το Επικουρικό Κεφάλαιο με το άρθρο 19, αν η ζημία έχει προκληθεί από πρόσωπο που έχει επιληφθεί αυτογυμνώνως αυτοκινήτου που ανήκει σ' αυτό.

3. Με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορίου, μπορεί να εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παραρτήματος II της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, που κυρώθηκε με το Ν. 4147/1961, τα αυτοκίνητα νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και οργανισμών κοινής ωφέλειας, διότι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, έναντι των προσώπων που ζημιώνονται.

4. Κατάλογος των προσώπων των οποίων τα αυτοκίνητα εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, κοινοποιείται από τον Υπουργό Εμπορίου στα λοιπά Κράτη - μέλη και στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου, καθορίζεται η αρχή ή ο οργανισμός σε κάθε Κράτος - μέλος, ο οποίος υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση για λογαριασμό των προσώπων των οποίων τα αυτοκίνητα εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση, εξ αιτίας ατυχημάτων που προκαλούνται στο έδαφος Κράτους - μέλους της ΕΟΚ από αυτοκίνητα που ανήκουν στα πρόσωπα αυτά. Η απόφαση αυτή εκδίδεται εφόσον δεν έχουν καταρτισθεί οι σύμφωνα με το άρθρο 29 του νόμου αυτού συμβάσεις με τα αντίστοιχα Γραφεία όλων των Κρατών - μελών και ισχύει μέχρι να καταρτισθούν οι συμβάσεις αυτές.

6. Σε περίπτωση που το κατά το άρθρο 25 του νόμου αυτού Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταβάλει σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος αποζημίωση στο αντίστοιχο Γραφείο άλλου κράτους εξ αιτίας ατυχήματος που προκλήθηκε στο έδαφος του Κράτους τούτου από αυτοκίνητο που έχει την συνήθη στάθμευσή του στην Ελλάδα, εξαιρείται της υποχρεωτικής ασφάλισης και δεν είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης, έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του προσώπου στο οποίο ανήκει το αυτοκίνητο τούτο.

Άρθρο 4.

1. Η κατά τα προηγούμενα άρθρα ασφάλιση συνάπτεται από ασφαλιστές οι οποίοι νόμιμα ασκούν στην Ελλάδα επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα και είναι μέλη μιας από τις κατά το άρθρο 30 του Ν.Δ/τος 400/1970, «περί ιδιωτικής επιχείρησης ασφάλισης», όπως τούτο τροποποιήθηκε με το Π.Δ/γμα με αριθμ. 118/1985, Ενώσεις των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα.

Ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασκούν νόμιμα στην Ελλάδα επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα γίνονται υποχρεωτικά με άλλη αίτησή τους, μέλη μιας των Ενώσεων αυτών, κατ' επιλογή τους. Σε περίπτωση μη συμβόρευσης των εκπροσώπων των Ενώσεων έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 47 εδάφιο γ' του Ν.Δ/τος 400/1970.

Η ασφαλιστική σύμβαση καταρτίζεται σύμφωνα με τους εγκρινόμενους γενικούς και ειδικούς όρους και τιμολόγια και για τα προβλεπόμενα κάθε φορά ελάχιστα ασφαλιστικά ποσά, κατά τις διατάξεις του Ν.Δ/τος 400/1970 όπως ισχύει.

2. Σε περίπτωση αδυναμίας εξεύρεσης ασφαλιστικού καλύμματος ο ενδιαφερόμενος απευθύνεται προς τις σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν.Δ. 400/70 Ενώσεις των Ασφαλιστικών Εταιρειών που λειτουργούν στην Ελλάδα, οι οποίες όταν διαπιστώνουν την αδυναμία αυτή, προβαίνουν μέσα σε ένα δεκαήμερο το βραδύτερο από την υποβολή της αίτησης, στον καθορισμό των ασφαλιστών και όλων ασφαλισής της συγκεκριμένης περίπτωσης και η απόφασή τους αυτή εγκρίνεται και δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν.Δ. 400/70. Μετά την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο ασφαλιστής, τον οποίο θα επιλέξει ο ενδιαφερόμενος, υποχρεούται στην κατάρτιση της σύμβασης ασφάλισης.

3. Ασφάλιση, σύμφωνα με την έννοια αυτού του άρθρου αποτελούν και :

α) η κατά τις διατάξεις των άρθρων 5 παραγρ. 3 και 25 έως 32 του παρόντος διεθνής ασφάλιση (πράσινη κάρτα),

β) η κατά τις διατάξεις των άρθρων 33 έως 35 συνοριακή ασφάλιση και

γ) η ασφάλιση των μελών αλληλασφαλιστικών συνεταιρισμών κατά της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

4. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις αυξημένου κινδύνου καθορίζεται ειδικό ασφαλιστικό εγκρινόμενο κατά την διαδικασία του άρθρου 30 του Ν.Δ. 400/1970.

Άρθρο 5.

1. Επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 3, απογορεύεται η κυκλοφορία αυτοκινήτου στην Ελλάδα, αν δεν υπάρχει κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 ασφαλιστική κάλυψη.

2. Η ύπαρξη της ασφαλιστικής κάλυψης αποδεικνύεται με έγγραφη βεβαίωση που εκδίδεται από τον ασφαλιστή και αναγράφει τη χρονική διάρκεια ασφάλισης του αυτοκινήτου. Ο τύπος της έγγραφης βεβαίωσης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου καθορίζεται επίσης τύπος ειδικού σήματος που χορηγείται από τον ασφαλιστή και που επικολλάται υποχρεωτικά σε εμφανές μέρος του ασφαλισμένου αυτοκινήτου.

3. Όταν πρόκειται για αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος της χώρας, το Εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης της οποίας δεν έχει προσυπογράψει την κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου αυτού συμπληρωματική συμφωνία ή το μη Ευρωπαϊκό έδαφος Κράτους - μέλους της ΕΟΚ, η ασφαλιστική κάλυψη θεωρείται ότι υπάρχει, αφού για το αυτοκίνητο τούτο υπάρχει σε ισχύ πιστοποιητικό Διεθνούς Ασφάλισης που έχει εκδοθεί από Γραφείο που εδρεύει στην αλλοδαπή και έχει ιδρυθεί για την έκδοση πιστοποιητικών διεθνούς ασφάλισης και έχει συμβληθεί με το κατά το άρθρο 25 Γραφείο στην Ελλάδα για το διακανονισμό ζημιών ή από ασφαλιστή που έχει δικαίωμα έκδοσης τέτοιων πιστοποιητικών.

Άρθρο 6.

1. Η ασφάλιση πρέπει να καλύπτει την αστική ευθύνη του κυρίου, του κατόχου και κάθε οδηγού ή προστιθέντος για την οδήγηση ή υπεύθυνου του ασφαλισμένου αυτοκινήτου. Εξαιρείται η αστική ευθύνη των προσώπων που επλήφθησαν του αυτοκινήτου με κλοπή ή βία και αυτών που προκάλεσαν το ατύχημα εκ προθέσεως.

2. Η ασφαλιστική κάλυψη πρέπει να περιλαμβάνει την έναντι τρίτων αστική ευθύνη εξ αιτίας θανάτου ή σωματικής βλάβης ή ζημιών σε πράγματα στην οποία περιλαμβάνεται και η χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή ηθική βλάβη. Αυτή πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την αστική ευθύνη έναντι των επιβαινόντων του αυτοκινήτου

προσώπων (γενική κάλυψη). Εξαιρείται της κάλυψης η αστική ευθύνη :

α) έναντι προσώπων τα οποία συγκατατέθηκαν να μεταφερθούν με το αυτοκίνητο, μολοντί γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν ότι το αυτοκίνητο αφαιρέθηκε από το νόμιμο κάτοχό του με αθέμιτα μέσα ή χρησιμοποιείται προς εκτέλεση εγκληματικής πράξης και

β) έναντι προσώπων που μεταφέρονται δωρεάν ή χρεωστικά με το όχημα που προξένησε τη ζημία ή βλάβη.

Η μεταφορά επιβατών με αυτοκίνητο που απαγορεύεται από το νόμο να μεταφέρει πρόσωπα με κόμιστρο, τεκμαίρεται ότι γίνεται δωρεάν. Τα πράγματα που μεταφέρονται με το ίδιο αυτοκίνητο εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης.

3. α) Ο ασφαλιστής ευθύνεται έναντι των τρίτων που ζημιώθηκαν από την κυκλοφορία αυτοκινήτου, που έχει τον τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα, στα Ευρωπαϊκά εδάφη των Κρατών - μελών της ΕΟΚ, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους του ατυχήματος.

β) Ο ασφαλιστής ευθύνεται και έναντι υπηκόων Κρατών - μελών της ΕΟΚ που ζημιώθηκαν από αυτοκίνητο, που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα, κατά τη διέλευσή του από περιοχή η οποία συνδέει απευθείας την Ελληνική Επικρατία με το έδαφος Κράτους - μέλους, εφόσον δεν υπάρχει στο Κράτος της διέλευσης Εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης. Η ευθύνη τούτου καθορίζεται κατά τις διατάξεις του παρόντος.

γ) Μετά την υπογραφή από το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης και τα αντίστοιχα Γραφεία όλων των Κρατών - μελών της κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου αυτού συμπληρωματικής συμφωνίας και από της ημερομηνίας που θέλει καθορίσει η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την κατά το προηγούμενο εδάφιο (α) ευθύνη έχει και το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης από την κυκλοφορία αυτοκινήτου, που έχει τον τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα, στα εδάφη των Κρατών που για τα αυτοκίνητά τους δεν ενεργείται έλεγχος ασφάλισης κατ' άρθρο 13 παράγραφος 2 του νόμου αυτού.

4. Αν το αυτοκίνητο πρόκειται να εκτεθεί σε ειδικούς κινδύνους αστικής ευθύνης, η ασφαλιστική κάλυψη πρέπει να περιλαμβάνει και αυτούς, εκδιδόμενου ειδικού πιστοποιητικού ασφάλισης. Στην προκειμένη περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4. Η υποχρέωση αυτή ισχύει ιδίως για την περίπτωση που το αυτοκίνητο πρόκειται να μετέχει σε αγωνίσματα που επάγονται ειδικούς κινδύνους, ως αγώνες ή διαγωνισμοί ταχύτητας ακριβείας ή δεξιότητες (ειδική κάλυψη).

5. Το ασφαλιστικό ποσό είναι τουλάχιστον ίσο με αυτό που καθορίζει κάθε φορά με αποφάσεις του ο Υπουργός Εμπορίου, για κάθε είδος κινδύνου που υπάρχει στην υποχρεωτική ασφάλιση.

6. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) καθορίζονται οι γενικοί όροι του ασφαλιστηρίου συμβολαίου που καλύπτει την αστική ευθύνη από ατυχήματα, τηρούμενης της διαδικασίας του άρθρου 30 του Ν.Δ. 400/1970.

Άρθρο 7.

Δεν θεωρούνται τρίτοι, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 2 παράγραφος 1 και του άρθρου 6 παράγραφος 2 :

α) Ο οδηγός του αυτοκινήτου που προξένησε τη ζημία.

β) Κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη του καλύπτεται με τη σύμβαση ασφάλισης.

γ) Εκείνος ο οποίος έχει καταρτίσει μετά του ασφαλιστή την ασφαλιστική σύμβαση.

δ) Οι σύζυγοι των προσώπων τα οποία αναφέρονται στις προηγούμενες περιπτώσεις ως και οι συγγενείς αυτών είτε εξ αίματος, είτε εξ αγχιστείας, εφόσον κατοικούν στην αυτή στέγη ή διατρέφονται, από αυτούς ή εφόσον μεταφέρονται με το αυτοκίνητο το οποίο προξένησε τη ζημία.

ε) Οι νόμιμοι εκπρόσωποι νομικού προσώπου που είναι ασφαλισμένο ή εμπορικής επιχείρας που δεν έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα, ως και οι σύζυγοι αυτών.

Άρθρο 8.

Σε περίπτωση μεταβίβασης του αυτοκινήτου αιτία θανάτου, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του πρώτου κτήτορα από την ασφάλιση, μεταβιβάζονται στο νέο κτήτορα, εκτός αν αυτός ειδοποιηθεί για τη μη αποδοχή τους τον ασφαλιστή μέσα σε ένα μήνα από το θάνατο.

Άρθρο 9.

1. Ο ασφαλισμένος ή ο αντισυμβαλλόμενος είναι υποχρεωμένος να δηλώσει το βραδύτερο μέσα σε τρεις εργάσιμες μέρες προς τον ασφαλιστή κάθε ατύχημα, το οποίο έλαβε γνώση και αφορά στο ασφαλισμένο αυτοκίνητο.

Επίσης είναι υποχρεωμένος να παρέχει στον ασφαλιστή, μετά από αίτησή του, κάθε πληροφορία και κάθε έγγραφο το οποίο είναι αναγκαίο στον ασφαλιστή, ως και κάθε δικαστική αγωγή. Ο αντισυμβαλλόμενος είναι υποχρεωμένος να δώσει στον ασφαλιστή κάθε πληροφορία και κάθε έγγραφο που προβλέπεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

2. Η παράβαση των ανωτέρω υποχρεώσεων συνεπάγεται την ευθύνη του ασφαλισμένου και του αντισυμβαλλόμενου για αποκτάσταση κάθε ζημίας του ασφαλιστή από την αιτία αυτή.

Άρθρο 10.

1. Το πρόσωπο που ζημιώθηκε έχει από την ασφαλιστική σύμβαση και μέχρι το ποσό αυτής ιδία αξίωση κατά του ασφαλιστή.

2. Η αξίωση αυτή παραγράφεται μετά πάροδο δύο ετών από την ημέρα του ατυχήματος, επιφυλασσόμενων των κειμένων διατάξεων για την αναστολή και διακοπή της παραγράφης.

3. Σε περίπτωση που έχουν ζημιωθεί περισσότερα πρόσωπα όταν το σύνολο των αποζημιώσεων που πρέπει να καταβληθούν από τον υπαίτιο υπερβαίνει το ασφαλιστικό ποσό, το δικαίωμα καθενός από αυτούς κατά του ασφαλιστή περιορίζεται σύμμετρα, μέχρι τη συμπλήρωση του όλου ασφαλιστικού ποσού. Αν ο ασφαλιστής, ο οποίος αργότερ την ύπαρξη ή το μέγεθος άλλων απαιτήσεων ή μετά από δικαστική απόφαση, κατέβαλε σε κάποιον από τα πρόσωπα αυτά ποσό πώτερο από το μερίδιο που αναλογεί σ' αυτόν, ο ασφαλιστής υποχρεούται έναντι των λοιπών ζημιωθέντων μόνο μέχρι τη συμπλήρωση του ασφαλιστικού ποσού. Τα πρόσωπα αυτά έχουν δικαίωμα αναγωγής κατά αυτού που αποζημιώθηκε καθ' υπέρβαση.

4. Όταν το πρόσωπο που ζημιώθηκε είναι μόνιμος κάτοικος της αλλοδαπής επιτρέπεται η καταβολή του ασφαλισματος στο νόμισμα της χώρας όπου ο δικαιούχος έχει τη μόνιμη κατοικία του.

Άρθρο 11.

1. Ο ασφαλιστής δεν μπορεί να αντιτάξει κατά του προσώπου που ζημιώθηκε, όταν τούτο ασκεί την κατά άρθρο 10 παράγραφο 1 αξίωση, ενστάσεις που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση, επιφυλασσόμενου σ' αυτόν του δικαιώματος αγωγής κατά του ασφαλισμένου, του αντισυμβαλλόμενου και του οδηγού.

2. Η ακύρωση, η λήξη ή η αναστολή της ασφαλιστικής σύμβασης δύναται να αντιταχθεί κατά του τρίτου που ζημιώθηκε μόνο αφού το ατύχημα συνέβη μετά πάροδο δεκαέξι ημερών από την εκ μέρους του ασφαλιστή γνωστοποίηση της ακύρωσης ή λήξης ή αναστολής.

Η γνωστοποίηση γίνεται στην κατοικία ή διαμονή του ασφαλισμένου ή αντισυμβαλλόμενου με έγγραφο του οποίου αποδεικνύονται η χρονολογία λήψης και το περιεχόμενο.

Ως κατοικία ή διαμονή θεωρείται εκτός από την πραγματική και η τελευταία διεύθυνση που ο ασφαλισμένος ή ο αντισυμβαλλόμενος δήλωσαν στον ασφαλιστή. Η γνωστο-

ποίηση στη διεύθυνση αυτή δεν είναι νόμιμη, εφόσον ο ασφαλιστής γνωρίζει την πραγματική κατοικία του ασφαλισμένου ή του αντισυμβαλλόμενου.

Άρθρο 12.

1. Στον κύριο ή στον κάτοχο ή στον οδηγό αυτοκινήτου που το κυκλοφορεί ή ανέχεται να το κυκλοφορεί τρίτος χωρίς να είναι ασφαλισμένο κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού επιβάλλεται, από τα όργανα που ασκούν την αστυνομική εξουσία, πρόστιμο μέχρι 30.000 δρχ., και αφαίρεση της άδειας ικανότητας οδηγού, της άδειας κυκλοφορίας και των κρατικών πινακίδων του οχήματος, μέχρι τρεις μήνες. Κατά της πράξης επιβολής των παραπάνω κυρώσεων επιτρέπεται προσφυγή στο μονομελές διοικητικό πρωτοδικείο, μέσα σε είκοσι μέρες, από την επίδοσή της. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Π.Δ. 341/1978 (ΦΕΚ 71).

2. Το πρόστιμο της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εμπορίου και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Άρθρο 13.

1. Ο οδηγών αυτοκίνητο που υπόκειται σε υποχρεωτική ασφάλιση, υποχρεούται κατά την κυκλοφορία κυτού και με ποινή προστίμου πεντακοσίων μέχρι δύο χιλιάδων δραχμών να επιδεικνύει έγγραφο το οποίο να αποδεικνύει την ύπαρξη της ασφαλιστικής κάλυψης όταν ζητηθεί αυτό από το αστυνομικό όργανο.

2. Δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης σε αυτοκίνητα που εισέρχονται ή κυκλοφορούν στην Ελλάδα, τα οποία έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος άλλου κράτους το Εθνικό Γραφείο του οποίου έχει προσυπογράψει μετά του Ελληνικού Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης την κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου αυτού συμπληρωματική συμφωνία, από την ημερομηνία που θα ορίσει η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Σε αυτοκίνητα που εισέρχονται στην Ελλάδα από την περιοχή άλλου Κράτους - μέλους και έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος τρίτης χώρας μετά της οποίας δεν έχει συναφθεί η κατά την προηγούμενη παράγραφο συμφωνία, ενεργείται μόνο δευτερευόντως έλεγχος.

Άρθρο 14.

1. Απαγορεύεται η συντηρητική κατάσχεση αυτοκινήτου για απαιτήσεις από ατυχήματα που προκλήθηκαν από την κυκλοφορία κυτού, εφόσον υπάρχει η κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού ασφαλιστική κάλυψη, εξωτερική ή διεθνής, εκτός αν πιθανολογείται ότι η απαίτηση υπερβαίνει το ποσό για το οποίο έχει συναφθεί η ασφάλιση, οπότε επιτρέπεται συντηρητική κατάσχεση για το υπερβάλλον ποσό.

2. Κατ' εξαίρεση το πρόσωπο που ζημιώθηκε, έχει το δικαίωμα συντηρητικής κατάσχεσης του ασφαλισμένου αυτοκινήτου για απαιτήσεις από ατυχήματα που προκλήθηκαν από την κυκλοφορία του, εφόσον ο κύριος, κάτοχος ή οδηγός του δεν προβαίνει στην κατά το άρθρο 9 του νόμου αυτού δήλωση στον ασφαλιστή του. Το δικαίωμα αυτό έχει και ο ασφαλιστής σε περίπτωση αναγωγής κατά του κυρίου του αυτοκινήτου.

Άρθρο 15.

1. Η άδεια για την οργάνωση αγώνων ή αγωνισμάτων ταχύτητας, κριβείας ή δεξιοτεχνίας με αυτοκίνητα χορηγείται από την αρμόδια Αρχή, μόνο εφόσον ήθελε διαπιστωθεί ότι υπάρχει η κατά το άρθρο 6 γενική και ειδική ασφαλιστική κάλυψη και εφόσον υπάρχει και ασφαλιστική κάλυψη της αστικής ευθύνης των οργανωτών από οποιοδήποτε ατύχημα προερχόμενο από την οργάνωση και διεξαγωγή του αγώνα ή διαγωνισμού.

2. Όποιος διοργανώνει αγώνες ή διαγωνισμούς κατά παράβαση των προβλεπόμενων στην προηγούμενη παρά-

γράφου, τιμωρείται με τις ποινές που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' Επικουρικό Κεφάλαιο

Άρθρο 16.

Συνιστάται με τον νόμο αυτό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων» και συντεταγμένα «ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ» το οποίο τελεί υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργού Εμπορίου, εδρεύει στην Αθήνα και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 17.

Σκοπός του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι η καταβολή ασφαλιστικής αποζημίωσης για αστική ευθύνη από αυτοκινητιστικά ατυχήματα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 19.

Άρθρο 18.

1. Μέλη του Επικουρικού Κεφαλαίου καθίστανται υποχρεωτικώς οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασκούν την ασφάλιση αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων, οι αλληλασφαλιστικοί συνεταιρισμοί που καλύπτουν τον αυτό κίνδυνο, καθώς και τα Ν.Π.Δ.Δ. ή οι Οργανισμοί κοινής ωφελείας, εφόσον τα αυτοκίνητά τους εξαιρεθούν της υποχρεωτικής ασφάλισης σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του νόμου αυτού.

2. Για την εκπλήρωση του σκοπού του Επικουρικού Κεφαλαίου, τα μέλη του είναι υποχρεωμένα να καταβάλλουν εισφορές κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στα άρθρα 20 και 23. Το Επικουρικό Κεφάλαιο έχει δικαίωμα αγωγής κατά των μελών αυτού για την είσπραξη των εισφορών τους.

Άρθρο 19.

1. Το Επικουρικό Κεφάλαιο είναι υποχρεωμένο να καταβάλει στα πρόσωπα που ζημιώθηκαν την κατά την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού αποζημίωση λόγω θανάτου ή σωματικών βλαβών ή υλικών ζημιών από αυτοκινητιστικά ατυχήματα όταν:

α) Αυτός που υπέχει ευθύνη παραμένει άγνωστος. Στην περίπτωση αυτή όμως δεν υπάρχει υποχρέωση αποζημίωσης λόγω υλικών ζημιών.

β) Το ατύχημα προήλθε από αυτοκίνητο ως προς το οποίο δεν έχει εκπληρωθεί η κατά το άρθρο 2 υποχρέωση.

γ) Το ατύχημα προήλθε από αυτοκίνητο οδηγούμενο από πρόσωπο το οποίο επηλύφθη αυτού με αξιόποινη πράξη ή από πρόσωπο που προηλάσε από πρόθεση το ατύχημα, εκτός αν υπάρχει ασφάλιση ευθύνης η οποία καλύπτει και την περίπτωση αυτή.

δ) Ο ασφαλιστής πτώχευσε ή η σε βάρος του εκτέλεση απέβη άκαρπη ή ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης ένεκα παραβάσεως νόμου.

2. Η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί τα κατά το άρθρο 6 παράγραφος 3 κατώτατα όρια ασφαλιστικών ποσών πλην της ως άνω περίπτωσης δ' κατά την οποία η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί το εις την συγκεκριμένη ασφαλιστική σύμβαση ορισθέν ποσό η δε σχετική αξίωση υπόκειται στην κατά το άρθρο 10 παράγραφος 2 παράγραφο. Σε περίπτωση που ζημιώθηκαν πολλά πρόσωπα εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 10 παράγραφος 3.

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου το ζημιωθέν πρόσωπο έχει ίδια αξίωση κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου, όχι όμως και κατά των μελών αυτού.

4. Το Επικουρικό Κεφάλαιο με την καταβολή της αποζημίωσης, υποκαθίσταται σε όλα τα εξ αιτίας του ατυχήματος δικαιώματα του προσώπου που ζημιώθηκε, έναντι του υπόχρεου προς αποζημίωση ή του ασφαλιστή αυτού. Κατ' εξαίρεση στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 το Επικουρικό Κεφάλαιο δεν υποκαθίσταται στα εξ αιτίας του ατυχήματος δικαιώματα του προσώπου που ζημιώθηκε έ-

ναντι του υπόχρεου για αποζημίωση, υποκαθίσταται όμως στο κατά το άρθρο 10 του Ν.Δ. 400/70 «περί ιδιωτικής επιχείρησης ασφάλισης» (ΦΕΚ 10) πρόνομο του ασφαλισμένου.

5. Από την αποζημίωση που καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο αφαιρείται το ποσό που ενδεχομένως κατέβαλε ή υποχρεούται να καταβάλει ασφαλιστικό ταμείο ή άλλος συναφής Οργανισμός Κοινωνικής Ασφάλισης, για τον ίδιο λόγο στον ζημιωθέντα.

Άρθρο 20.

1. Οι αποζημιώσεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου καταβάλλονται από ειδικό λογαριασμό τον «Λογαριασμό Αρωγής Ασφαλισμένων» («ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΑΡΩΓΗΣ»), το οποίο τηρεί και διαχειρίζεται ξεχωριστά το Επικουρικό Κεφάλαιο.

2. Επιβάλλεται υπέρ του Λογαριασμού Αρωγής εισφορά η οποία καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και δεν δύναται να υπερβεί το 2% επί των καθαρών ασφαλιστρών του Κλάδου αστικής ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα (Κλάδος 10 του άρθρου 12 του Π.Δ. 118/1985, ΦΕΚ 35). Το έσοδο της εισφοράς αυτής χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση του Λογαριασμού Αρωγής.

3. Η εισφορά αυτή βαρύνει κατά 50% τους ασφαλισμένους και κατά 50% τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Η εισφορά των ασφαλισμένων εμφανίζεται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και απεκλύσσεται παντός φόρου ή άλλης φορολογικής επιβάρυνσης εκτός των τελών χαρτοσήμου.

Η απόδοση των τελών χαρτοσήμου γίνεται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 160/1978 (ΦΕΚ 34).

4. Μέσα σε 15 μέρες από τη λήξη κάθε ημερολογιακού μήνηνου οι ασφαλιστικές εταιρίες αποδίδουν στο Επικουρικό Κεφάλαιο τις εισφορές υπέρ του Λογαριασμού Αρωγής οι οποίες αναλογούν στα ασφαλιστήρια συμβόλαια που συνάψαν ή ανανέωσαν κατά το μήνηνο που έληξε ανεξάρτητα από το αν οι εισφορές αυτές έχουν εισπραχτεί ή όχι.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής η εισφορά προσαυξάνεται κατά το επιτόκιο υπερημερίας που ισχύει.

5. Μετά δύο έτη από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, ο Υπουργός Εμπορίου μπορεί να μεταβάλλει το ποσοστό της εισφοράς υπέρ του Λογαριασμού Αρωγής, χωρίς όμως να υπερβεί το όριο που ορίζεται στο άρθρο αυτό.

6. Για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του Λογαριασμού Αρωγής, το Επικουρικό Κεφάλαιο μπορεί να συνάπτει δάνεια και να εγκρατεί σε ασφάλεια του δανείου, απαιτήσεις του, ληξιπρόθεσμες ή και μελλοντικές, από εισφορές υπέρ του Λογαριασμού Αρωγής.

Άρθρο 21.

1. Η Συνέλευση των Μελών είναι το ανώτατο όργανο του Επικουρικού Κεφαλαίου και αποφασίζει για κάθε υπόθεση. Οι δε αποφάσεις της υποχρεώνουν και τα μέλη που απουσιάζουν ή διαφωνούν.

2. Η Συνέλευση των μελών είναι μόνη αρμόδια να αποφασίζει:

α) Για το διορισμό και την ανάκληση των μελών της κατ' άρθρο 22 Διαχειριστικής Επιτροπής.

β) Για την έγκριση ή τροποποίηση του προϋπολογισμού, απολογισμού και ισολογισμού.

γ) Για την κατάρτιση εσωτερικού κανονισμού που διέπει την όλη λειτουργία του Επικουρικού Κεφαλαίου με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού ο οποίος εγκρίνεται από τον Υπουργό Εμπορίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ).

δ) Για τη σύναψη από το Επικουρικό Κεφάλαιο ασφάλισης κατά τις κεραιγγυότατες των μελών αυτού για την

εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους προς το Επικουρικό Κεφάλαιο.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που εκδίδεται κατά μήνα Δεκέμβριο κάθε έτους και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) καθορίζεται κατά λόγο της εισφοράς κάθε μέλους, ο αριθμός των, κατά το επόμενο έτος, διατιθεμένων από αυτά στη συνέλευση ψήφων.

Η κατά το άρθρο 22 Διαχειριστική Επιτροπή, είναι υποχρεωμένη να υποβάλλει μέχρι τέλους Νοέμβρη κάθε έτους στο Υπουργείο Εμπορίου πίνακα των κατά το έτος αυτό εισφορών των μελών του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Μέχρι να εκδοθεί η ανωτέρω απόφαση κάθε μέλος διαθέτει στη συνέλευση μία ψήφο ανά εκατομμύριο δραχμών παραγωγής ασφαλιστρών κλάδου αυτοκινήτων του προηγούμενου έτους. Τα μέλη που έχουν παραγωγή ασφαλιστρών μικρότερη του εκατομμυρίου διαθέτουν, ανεξάρτητα από ποσό, μία ψήφο.

Άρθρο 22.

1. Η διαχείριση του Επικουρικού Κεφαλαίου ασκείται από την Διαχειριστική Επιτροπή, η οποία έχει την υποχρέωση, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις να λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο (σύνταξη δανείων, πρόσληψη προσωπικού, προμήθεια υλικών κλπ) για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Επικουρικού Κεφαλαίου. Η Διαχειριστική Επιτροπή αποτελείται από ενάνα μέλη τα οποία εκλέγει η Γενική Συνέλευση και ένα μέλος, χωρίς ψήφο, το οποίο ορίζει ο Υπουργός Εμπορίου με απόφασή του. Η Διαχειριστική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των αμετέων μελών τον Πρόεδρό της. Η Διαχειριστική Επιτροπή δημοσιεύει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) την ετήσια έκθεση πεπραγμένων και τον ετήσιο ισολογισμό του Επικουρικού Κεφαλαίου. Στην ετήσια έκθεση πεπραγμένων και στον ετήσιο ισολογισμό του Επικουρικού Κεφαλαίου, προβλέπονται ειδικά κεφάλαια που περιλαμβάνουν την ετήσια έκθεση πεπραγμένων και τον ετήσιο Ισολογισμό του Λογαριασμού Αρωγής.

2. Το Επικουρικό Κεφάλαιο εκπροσωπείται δικαστικώς και εξωδίκως από τον Πρόεδρο της Διαχειριστικής Επιτροπής. Με απόφαση της Διαχειριστικής Επιτροπής μπορεί να οριστεί ότι και ένα ή περισσότερα μέλη αυτής ή άλλα πρόσωπα δικαιούνται να εκπροσωπούν το Επικουρικό Κεφάλαιο γενικώς ή για ορισμένες μόνο πράξεις.

Άρθρο 23.

Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ και ΕΠΕ) μετά γνώμη της Συνέλευσης των Μελών, του Επικουρικού Κεφαλαίου, καθορίζονται :

α) Οι εισφορές που πρέπει να καταβάλλει κάθε μέλος του Επικουρικού Κεφαλαίου και ο τρόπος υπολογισμού αυτών, για την κάλυψη των αποζημιώσεων και εγγυήσεων που καταβάλλονται από αυτό καθώς και των εξόδων λειτουργίας τους.

β) Η σύνθεση, σύγκληση, λειτουργία και αρμοδιότητα της κατά το άρθρο 22 Διαχειριστικής Επιτροπής.

γ) Ο χρόνος και τρόπος σύγκλησης, απαρτίας, τρόπος λήψης αποφάσεων και λειτουργίας της Συνέλευσης των μελών αυτού.

δ) Η τυχόν επιστροφή κατά τη διάρκεια της λειτουργίας αυτού χρηματικών ποσών προς τα μέλη.

ε) Κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για τη λειτουργία του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Άρθρο 24.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο διαλύεται με Π.Δ. που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου μετά γνώμη της Συνέλευσης των μελών. Με το ίδιο Διάταγμα ορίζονται και τα της εκκαθάρισης και της διανομής της περιουσίας αυτού.

Άρθρο 25.

1. Η μη συμμόρφωση των μελών του Επικουρικού Κεφαλαίου προς τις διατάξεις του νόμου αυτού, τα Προε-

δικά Διατάγματα και τις σε εκτέλεση αυτού Υπουργικές αποφάσεις, συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας λειτουργίας αυτών για τον Κλάδο ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

2. Η χορήγηση εκ νέου της κατά την προηγούμενη παράργραφο άδειας που ανακλήθηκε επιτρέπεται μόνο μετά πάροδο έτους από την ανάκληση και μετά προηγούμενη πλήρη τακτοποίηση των υποχρεώσεών τους.

3. Σε περίπτωση αποχώρησης μέλους λόγω ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας του Κλάδου ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων αυτό δικαιούται, μετά εξάμηνο από την λήξη της χρήσης, κατά την οποία ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας του, ν' αναλάβει το τυχόν υπόλοιπο των εισφορών του που έχει καταβάλει, αφού αφαιρεθούν οι αποζημιώσεις που αναλογούν σ' αυτό καθώς και οι δαπάνες που έγιναν μέχρι της αποχώρησής του και των προβλέψεων για επικείμενες ζημιές.

4. Από την ημερομηνία που η ασφαλιστική επιχείρηση κηρύσσεται σε κατάσταση πτώχευσης ή ανακαλείται η άδεια λειτουργίας της για παράβαση νόμου, το Επικουρικό Κεφάλαιο υπεισέρχεται αυτοδίκαια στο σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της ασφαλιστικής επιχείρησης που πηγάζουν από ασφαλιστικές συμβάσεις του Κλάδου αστικής ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα. Επικυρώσεις δικές συνεχίζονται χωρίς άλλο από το Επικουρικό Κεφάλαιο.

5. Με αποφάσεις του που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ και ΕΠΕ) ο Υπουργός Εμπορίου μπορεί να υπάγει στις διατάξεις του νόμου αυτού και ασφαλιστικές επιχειρήσεις, των οποίων η άδεια έχει ανακληθεί από την έναρξη ισχύος του. Ο Υπουργός Εμπορίου δύναται με απόφασή του να ορίζει ειδικές προϋποθέσεις καταβολής αποζημιώσεων από το Λογαριασμό Αρωγής σε περίπτωση πτώχευσης της ασφαλιστικής επιχείρησης.

6. Οι διατάξεις του νόμου αυτού, όπως τροποποιούνται δεν θίγουν τις διατάξεις του Ν. 1380/1983 (τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων που αφορούν την ιδιωτική επιχείρηση ασφάλισης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης

Άρθρο 26.

Συνιστάται με το παρόν νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης» το οποίο τελεί υπό την εποπτεία και την έλεγχο του Υπουργού Εμπορίου, εδρεύει στην Αθήνα και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 27.

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης διακηλώνει ζημιές και καταβάλλει αποζημιώσεις για λογαριασμό αλλοδαπών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης μέσα στα όρια του νόμου αυτού, εξ αιτίας ατυχημάτων που προκαλούνται από την κυκλοφορία στην Ελλάδα αυτοκινήτων, που έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης σε χώρες μετά των αντίστοιχων γραφείων των οποίων έχει καταρτίσει συμβάσεις κατά το άρθρο 30 παράγραφος 1 του νόμου αυτού και εφόσον τα αυτοκίνητα αυτά είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης που ισχύει. Προκειμένου όμως για αυτοκίνητα στα οποία δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης κατά το άρθρο 13 παράγραφος 2 του νόμου αυτού, οι ανωτέρω υποχρεώσεις του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης υπάρχουν έστω και αν τα αυτοκίνητα αυτά δεν είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης (πράσινη κάρτα) ή δεν είναι ασφαλισμένα.

2. Επίσης το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταβάλλει αποζημιώσεις για ατυχήματα που προκαλούνται, από αυτοκίνητα που έχουν στην Ελλάδα τον τόπο της συνήθους στάθμευσής τους, στο έδαφος χώρας μετά του αντίστοιχου Γραφείου της οποίας έχει συνάψει την κατά το άρθρο 30

παρ. 1 του νόμου αυτού σύμβαση, εφόσον τα αυτοκίνητα αυτά είναι εφοδιασμένα με το πιστοποιητικό ασφάλισης σε ισχύ, που χορηγήθηκε από το Γραφείο.

3. α) Προκειμένου για αυτοκίνητο που έχει τον τόπο της συνήθους στάθμευσής του στην Ελλάδα, χωρίς να είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης σε ισχύ και προκαλείται ατύχημα στο έδαφος κράτους, για τα αυτοκίνητα του οποίου δεν ενεργείται έλεγχος ασφάλισης κατ' άρθρο 13 παράγραφος 2 του νόμου αυτού, ισχύουν τα εξής :

Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης με την κατά οποιοδήποτε τρόπο καταβολή αποζημίωσης έχει δικαίωμα αναγωγής σύμφωνα με το Ελληνικό δίκαιο κατά μεν τον ασφαλιστή, μέχρι το όριο ευθύνης αυτού που καθορίζεται στη σύμβαση ασφάλισης για ατυχήματα που συμβαίνουν στην Ελλάδα, κατά δε του κυρίου, κατόχου και οδηγού για το υπερβάλλον, εκτός αν το αυτοκίνητο δεν ήταν ασφαλισμένο οπότε το αναγωγικό δικαίωμα εκτείνεται σε ολόκληρο το ποσό. Το αυτό ισχύει και για ατύχημα που προκλήθηκε από το αυτοκίνητο σε βάρος υπηκόων Κράτους-μέλους της ΕΟΚ υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 παράγραφος 3 του νόμου αυτού.

β Σε περίπτωση που ασφαλιστής, καταβάλλει αποζημίωση κατ' το άρθρο 6 παράγραφος 3 εδάφιο α' του νόμου αυτού, χωρίς να έχει υποχρέωση προς τούτο από πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης, έχει δικαίωμα αναγωγής κατ' των κυρίου, κατόχου και οδηγού για το υπερβάλλον του ορίου ευθύνης αυτού, που καθορίζεται στη σύμβαση ασφάλισης για ατυχήματα που επισυμβαίνουν στην Ελλάδα. Το αυτό δικαίωμα έχει και κατ' του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 παράγραφος 3 εδάφιο (γ) του νόμου αυτού.

Άρθρο 28.

1. Μέλη του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης είναι υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασκούν στην Ελλάδα στον κλάδο ασφάλισης αστικής ευθύνης για ατυχήματα από αυτοκίνητα, είτε έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα, είτε στο εξωτερικό.

2. Τα μέλη του γραφείου υποχρεούνται να καλύπτουν την αστική ευθύνη των ασφαλισμένων τους για ατυχήματα που προκαλούνται στο εξωτερικό από αυτοκίνητα που έχουν συνήθη τόπο στάθμευσής την Ελλάδα, εκδίδοντας για το σκοπό αυτό το σχετικό πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης.

3. Τα έντυπα του πιστοποιητικού χορηγούνται από το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης και έχουν τον τύπο που χρησιμοποιείται διεθνώς.

4. Επιχειρήσεις που η έδρα τους βρίσκεται στο εξωτερικό συμμετέχουν υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως στο Ελληνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης και υπόκεινται στις ρυθμίσεις που προβλέπει το άρθρο 29. Η συμμετοχή των επιχειρήσεων αυτών στο Ελληνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης δεν περιορίζει το δικαίωμά τους να εκδίδουν πιστοποιητικό Διεθνούς Ασφάλισης του Γραφείου της έδρας τους.

5. Οι αλληλασφαλιστικοί συνεταιρισμοί και τα αλληλασφαλιστικά ταμεία συνεταιρισμών που καλύπτουν τον ίδιο κίνδυνο έχουν υποχρέωση, μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη του νόμου αυτού να δηλώσουν αν επιθυμούν να γίνουν μέλη του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης. Η δήλωσή τους αυτή δεν υπόκειται σε ανάκληση.

Άρθρο 29.

1. Η υποχρέωση μέλους ή του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης από την έκδοση πιστοποιητικού διεθνούς ασφάλισης περιορίζεται στο ασφαλιστικό ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταβάλλει το ποσό που υπερβαίνει το κατ' το προηγούμενο εδάφιο ασφαλιστικό ποσό. Σε περίπτωση ατυχήματος, το μέλος που το καλύπτει είναι υποχρεωμένο, μέσα σε 10 εργάσιμες ημέρες από τότε που θα ειδοποιηθεί από το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, να καταβάλλει σε αυτό το ποσό που του παραπάνω ορίου ευθύνης του.

2. Ποσά που δεν καταβάλλονται από μέλος σε εκπλήρωση της κατ' την προηγούμενη παράγραφο υποχρέωσης του, καταβάλλονται στο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης

από τα λοιπά μέλη ανάλογα με την παραγωγή ασφαλιστών του κλάδου αστικής ευθύνης αυτοκινήτων που είχαν κατ' την προηγούμενη του ατυχήματος χρήση, με την επιφύλαξη του δικαιώματος αναγωγής του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης κατ' του υπόχρεου μέλους.

3. Αν το μέλος παραβεί τις υποχρεώσεις του των παραγράφων 1 και 2, υπόκειται στις κυρώσεις των διατάξεων του άρθρου 38.

4. Το μέλος που εκδίδει πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης υποχρεούται, μέσα σε είκοσι πέντε ημέρες από το τέλος του μήνα κατά τον οποίο εκδόθηκε το πιστοποιητικό, να καταβάλει στο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης το μέρος του ασφαλιστρού που αντιστοιχεί στο τμήμα του κινδύνου που καλύπτει το Γραφείο. Το μέρος αυτό ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 30.

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταρτίζει μετ' άλλων παρομοίων Γραφείων που εδρεύουν στην αλλοδαπή συμβάσεις που ανάγονται στον διακανονισμό των εκ των ζημιών αξιώσεων εκ μέρους του Γραφείου του τόπου του ατυχήματος σύμφωνα προς τον ενιαίο τύπο σύμβασης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων αυτών. Επίσης, προσυπογράφει τη συμπληρωματική συμφωνία που μνημονεύεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου αυτού μεταξύ Εθνικών Γραφείων καθώς και κάθε άλλη συμφωνία αναγκία προς εκπλήρωση των κατ' το άρθρο 27 υποχρεώσεων του.

2. Σύμβαση που καταρτίζεται κατ' τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, πέραν των υποχρεώσεων που δημιουργούνται μεταξύ των συμβαλλομένων Γραφείων, ενεργεί επίσης κατ' ευθείας υπέρ και κατ' των μελών του Γραφείου, ως προς τις ασφαλίσεις τις οποίες έχει συνάψει κάθε ένα από αυτά.

3. Η σύμβαση αυτή δεν υπόκειται σε καμία γενική εισφορά υπέρ του Ταμείου Συντάξεων Νομικών ή άλλου νομικού προσώπου.

4. Σε περίπτωση που μέλος δεν καταβάλει την οφειλόμενη ασφαλιστική αποζημίωση, οι λοιπές επιχειρήσεις μέλη υποχρεούνται να καλύψουν το ποσό που καταβλήθηκε από το Γραφείο επιφυλασσόμενης πάντοτε της αναγωγής, κατ' της Επιχείρησης, η οποία έχει εκδόσει το ασφαλιστήριο.

Άρθρο 31.

1. Το πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης εκδίδεται με τη συμπλήρωση εντύπου που χορηγείται από το Γραφείο κατ' το υπόδειγμα που χρησιμοποιείται διεθνώς.

2. Το πιστοποιητικό αυτό χορηγείται με σκοπό την ενάσκηση των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου από τη σύμβαση του Γραφείου μετά του αντίστοιχου οργανισμού στη χώρα που έχει συμβεί το ατύχημα.

3. Το Γραφείο δέχεται και λαμβάνει κάθε δήλωση ατυχήματος που προκλήθηκε στην Ελλάδα από αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσής εκτός της Ελληνικής Επικρατίας, εφόσον υποχρεούται σύμφωνα προς το άρθρο 28 του νόμου αυτού να προβεί σε διακανονισμό της ζημίας και καταβολή αποζημίωσης συνεπεία ατυχήματος.

4. Με τις προϋποθέσεις αυτές, το Γραφείο είναι αντίκλητος του αλλοδαπού ασφαλιστή. Το πρόσωπο που ζημιώθηκε από αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσής εκτός της Ελληνικής Επικρατίας από ατύχημα που συνέβη στην Ελλάδα, έχει ευθεία αγωγή κατ' του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης στην Ελλάδα, εφόσον ως προς το αυτοκίνητο πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, επιφυλασσόμενου του δικαιώματος αναγωγής υπέρ του Γραφείου που κατέβαλε.

Άρθρο 32.

1. Αν σε ατύχημα που συνέβη στην Ελλάδα έχει εμπλακεί αυτοκίνητο στο οποίο δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης κατ' το άρθρο 13 παράγραφος 2

του νόμου αυτού, κάθε Αρχή ή ασφαλιστική επιχείρηση που έχει επιληφθεί του ατυχήματος υποχρεούται αμέσως να γνωστοποιήσει με έγγραφο στο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, τον τόπο συνήθους στάθμευσης, τον αριθμό κυκλοφορίας και πλήρη στοιχεία για την ασφάλιση του αυτοκινήτου ή των αυτοκινήτων τα οποία είχαν εμπλακεί στο ατύχημα στην Ελλάδα.

2. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, υποχρεούται να κοινοποιήσει τα ανωτέρω στοιχεία που γνωστοποιήθηκαν σ' αυτό στο αντίστοιχο Γραφείο του τόπου συνήθους στάθμευσης κάθε αυτοκινήτου που είχε εμπλακεί στο ατύχημα.

Άρθρο 33.

1. Όργανα διοίκησης του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης είναι η Συνέλευση των μελών και η Διαχειριστική Επιτροπή.

2. Η Διαχειριστική Επιτροπή αποτελείται από δέκα μέλη. Από αυτά, ένα μέλος χωρίς ψήφο ορίζει ο Υπουργός Εμπορίου και τα υπόλοιπα εκλέγει η Συνέλευση. Η Διαχειριστική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των αιρετών μελών τον Πρόεδρό της.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Συνέλευσης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι εισφορές που κάθε μέλος του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης υποχρεούται να καταβάλλει σε αυτό, σύμφωνα με τα οριζόμενα παρακάτω:

α) Για την κάλυψη των εξόδων ίδρυσης και λειτουργίας του Γραφείου καταβάλλεται εφάπαξ εισφορά 200.000 δρχ. για το πρώτο έτος. Για τα επόμενα έτη η εισφορά κάθε μέλους υπολογίζεται ανάλογα με την παραγωγή ασφαλιστρών του στον κλάδο αυτοκινήτου κατά την προηγούμενη χρήση.

β) Για την κάλυψη των υποχρεώσεων του γραφείου από την κυκλοφορία ανασφάλιστων αυτοκινήτων και από τον άμεσο διακανονισμό ζημιών από ατυχήματα προκαλούμενα στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή από αυτοκίνητα που έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης αντίστοιχα στην αλλοδαπή ή στην ημεδαπή, καταβάλλεται εφάπαξ εισφορά που υπολογίζεται για κάθε μέλος ανάλογα με την παραγωγή ασφαλιστρών του στον κλάδο αυτοκινήτου κατά την προηγούμενη χρήση. Το συνολικό ποσό των παραπάνω εισφορών δεν μπορεί να είναι κατώτερο από 50.000.000 δρχ. ετησίως. Αν στο τέλος οποιασδήποτε χρήσης τα κεφάλαια που διαθέτει το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, μετά την αφαίρεση των προβλέψεων για εκκρεμείς ζημιές, υπερβαίνουν το ποσό των εκατό εκατομμυρίων δραχμών, αναστέλλεται η καταβολή εισφορών μέχρις ότου τα κεφάλαια αυτά μειωθούν στα εβδομήντα πέντε εκατομμύρια. Αν η Διαχειριστική Επιτροπή εκτιμήσει ότι τα κεφάλαια που διαθέτει οποιαδήποτε στιγμή το Γραφείο δεν επαρκούν για την εκπλήρωση εκκρεμών υποχρεώσεών του, κάθε μέλος υποχρεούται να καταβάλει συμπληρωματική αναλογική εισφορά μέσα σε ένα μήνα από τη λήψη της σχετικής απόφασής της.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 24 εφαρμόζονται αναλόγως σε περίπτωση που μέλος παραβαίνει τις υποχρεώσεις της προηγούμενης παραγράφου.

5. Κατά τα λοιπά, για το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 20, 21 και 22.

6. Την πρώτη Συνέλευση των μελών του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης, συγκαλεί ο Υπουργός Εμπορίου.

Άρθρο 34.

Το άρθρο 24 εφαρμόζεται αναλόγως και για το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Συνοριακή Ασφάλιση.

Άρθρο 35.

1. Αυτοκίνητα εισερχόμενα στην Ελλάδα στα οποία ενεργείται και έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης και που δεν είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης σε ισχύ κατά το άρθρο 5 παράγραφος

3 του νόμου αυτού, πρέπει κατά την είσοδό τους στο Ελληνικό έδαφος να καλυφθούν με ειδική ασφάλιση (συνοριακή ασφάλιση) κατά τις διατάξεις του επόμενου άρθρου.

2. Η ασφάλιση αυτή (συνοριακή ασφάλιση) συνάπτεται για χρονικό διάστημα 30 ημερών, χωρίς να μπορεί να ανανεωθεί. Οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 3 του νόμου αυτού, εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 36.

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης είναι υποχρεωμένο να διαθέτει σε κάθε συνοριακό σταθμό και λιμένα εισόδου στη χώρα αντιπρόσωπο εξουσιοδοτημένο να συνάπτει συνοριακές ασφαλίσεις για λογαριασμό όλων των μελών του. Ο αντιπρόσωπος μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και όργανο που ασκεί αστυνομικά ή τελωνειακά καθήκοντα. Στους αντιπροσώπους αυτούς μπορεί να κατεβάλλεται αποζημίωση σε βάρος του Γραφείου, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.

2. Η συνοριακή ασφάλιση καταρτίζεται σύμφωνα με τους όρους και τα τιμολόγια ασφαλιστρών που ισχύουν στην Ελλάδα.

3. Για τη συνοριακή ασφάλιση εκδίδεται ειδικό έγγραφο, ο τύπος του οποίου ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.

Άρθρο 37.

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης τηρεί χωριστή διαχείριση των ασφαλιστρών των αποζημιώσεων (καταβαλλόμενων και εκκρεμών) καθώς και των λοιπών εξόδων της συνοριακής ασφάλισης.

2. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης ευθύνεται απέναντι στο πρόσωπο που ζημιώθηκε, το οποίο έχει απ' ευθείας αξίωση κατ' αυτού.

3. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως για τη συνοριακή ασφάλιση οι διατάξεις που αφορούν το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

Τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

Άρθρο 38.

1. Η μη συμμόρφωση ασφαλιστικής επιχείρησης στις διατάξεις του παρόντος και των προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται για την εφαρμογή του, έχει σαν αποτέλεσμα την ανάκληση της άδειας λειτουργίας του κλάδου ασφάλισης αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων. Νορήγηση εις νέου της άδειας επιτρέπεται μόνο μετά την πάροδο ενός χρόνου από την ανάκληση και μετά την ολοσχερή τακτοποίηση των υποχρεώσεών της.

2. Ανεξαρτήτως των συνεπειών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, ο Υπουργός Εμπορίου δύναται να επιβάλλει πρόστιμο μέχρις 1.000.000 δραχμών σε ασφαλιστική εταιρία που: α) αρνείται χωρίς ειδική αιτιολογία να συνάψει ή να ανανεώσει ασφαλιστική σύμβαση σύμφωνα με τους όρους υποχρεωτικής ασφάλισης που περιέχονται στο νόμο αυτό ή β) δεν συμμορφώνεται στις διατάξεις του νόμου αυτού και των σε εκτέλεσή του Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων κατά τους όρους της προηγούμενης παραγράφου. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.

3. Σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης στον κλάδο ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων, σύμφωνα προς τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου η επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να ακυρώσει τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που έχει εκδόσει επιφυλασσόμενων των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 11 και να επιστρέψει στους ασφαλισμένους τα μη δεδουλευμένα ασφαλιστήρια αυτών των ασφαλιστηρίων αφαιρώντας από αυτά ποσοστό 25%.

Άρθρο 39.

1. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου μπορεί να επιβληθεί υπέρ του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας εισφορά επί των καθαρών ασφαλιστρών του Κλάδου αυτοκινήτων. Με Π. Δ/γμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου δύναται να αυξάνεται η ανωτέρω εισφορά μέχρι ποσοστό 3%.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο εισφορά αναγράφεται ξεχωριστά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και βαρύνει τους ασφαλισμένους.

3. Οι ασφαλιστικές εταιρίες έχουν υποχρέωση μέσα σ' ένα μήνα από το τέλος κάθε τριμήνου, να αποδίδουν στο Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας τις εισφορές που έχουν εισπράξει για λογαριασμό του, μέσα στο τρίμηνο αυτό.

4. Το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας υποχρεούται να χρησιμοποιεί το έσοδο από την κατά την παράγραφο 1 εισφορά αποκλειστικά για τη «Σήμανση» του Εθνικού και Επαρχιακού οδικού δικτύου της χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'.

Σώμα Ειδικών Πραγματογνώμονων.

Άρθρο 40.

Σύσταση-Επωνυμία.

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Σώμα Ειδικών Πραγματογνώμονων Τροχαίων Ατυχημάτων» (Σ.Ε.Π.Τ.Α.).

2. Το Σ.Ε.Π.Τ.Α. εποπτεύεται από τον Υπουργό Εμπορίου με εποπτικό συμβόλαιο που διορίζεται από αυτόν.

Άρθρο 41.

Έδρα-Υποκαταστήματα.

1. Το Σ.Ε.Π.Τ.Α. εδρεύει στην Αθήνα.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου ύστερα από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α. μπορούν να ιδρύονται υποκαταστήματά του για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών του.

Η σύσταση και λειτουργία των υποκαταστημάτων διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού και τον κανονισμό λειτουργίας του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

Άρθρο 42.

Συνεδρία.

1. Το Σ.Ε.Π.Τ.Α. σε περιπτώσεις ατυχημάτων που προκλήθηκαν από αυτοκίνητα, γνωμοδοτεί για το είδος, το ύψος των υλικών ζημιών και τις αντικειμενικές συνθήκες του ατυχήματος, χωρίς όμως να εκφέρει κρίσεις για την υπαιτιότητα.

2. Για την εφαρμογή του νόμου αυτού αυτοκίνητο είναι κάθε όχημα όπως ορίζεται από το άρθρο 1 του Ν. 489/1976 (ΦΕΚ 334).

Άρθρο 43.

Αρχές λειτουργίας.

1. Μέλη του Σ.Ε.Π.Τ.Α. είναι οι ειδικοί πραγματογνώμονες υλικών ζημιών. Το διοικητικό συμβούλιο του Σ.Ε.Π.Τ.Α. αναθέτει σ' αυτούς τη γνωμοδότηση για θέματα της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου. Τους πραγματογνώμονες στην εκτέλεση του έργου τους επισκέπτονται οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες.

2. Ο Υπουργός Εμπορίου δύναται με απόφασή του να καταστήσει υποχρεωτική τη γνωμοδότηση του Σ.Ε.Π.Τ.Α. για περιπτώσεις δικαστικών διαφορών για αποζημίωση από αυτοκινητιστικό ατύχημα εφόσον το ύψος της αξιούμενης αποζημίωσης θα υπερβαίνει το ποσό που θα καθορίζεται με την ίδια απόφαση. Μετά την έναρξη ισχύος της απόφασης του προηγούμενου εδαφίου, η συζήτηση της κύριας αιτήσεως αναβάλλεται μέχρις ότου προσαχθεί οριστική γνωμοδότηση του Σ.Ε.Π.Τ.Α. Τη δίκη μπορεί να επισπεύσει κάθε διάδικος προσάγοντας την έκθεση πραγματογνωμοσύνης. Ο Υπουργός Εμπορίου μπορεί με απόφασή του να αναπροσαρμόζει το παραπάνω ποσό.

3. Το Σ.Ε.Π.Τ.Α. γνωμοδοτεί επίσης σε κάθε περίπτωση που το ζητήσει το δικαστήριο ή ο υπόχρεος ή ο δικαιούχος αποζημίωσης για ατύχημα που προκλήθηκε από αυτοκίνητο.

4. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης του Σ.Ε.Π.Τ.Α. εκτιμάται ελεύθερα από τα δικαστήρια.

5. Η ασφαλιστική εταιρία, για τις περιπτώσεις για τις οποίες καταβάλλει αποζημίωση χωρίς την πραγματογνωμοσύνη του Σ.Ε.Π.Τ.Α. τηρεί φακέλους στους οποίους περιέχονται όλα τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε για να καταβάλει την αποζημίωση αυτή. Το Σ.Ε.Π.Τ.Α. έπεται από εντολή του Υπουργού Εμπορίου, διενεργεί έλεγχο των φακέλων ζημιών του κλάδου αυτοκινήτων και υποβάλλει σχολική έκθεση στον Υπουργό Εμπορίου. Σε περίπτωση άρνησης της ασφαλιστικής εταιρίας να σπουδάσει τον έλεγχο αυτόν ή σε περίπτωση που οι φακέλοι ζημιών επανειλημμένα δεν περιέχουν πλήρη τα παραπάνω στοιχεία, ο Υπουργός Εμπορίου επιβάλλει τις ποινές του άρθρου 38.

Άρθρο 44.

Πρόσληψη πραγματογνώμονων-Ασυμβίβαστα-Εξαιρέσεις

1. Οι πραγματογνώμονες υλικών ζημιών και οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες προσλαμβάνονται από το Σ.Ε.Π.Τ.Α. έπειτα από διαγωνισμό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 993/1979 (ΦΕΚ 281), όπως ισχύει. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου, ρυθμίζονται συμπληρωματικά περά από όσα προβλέπονται από τον Ν. 993/1979 θέματα που αφορούν τις οργανικές θέσεις τους, τα προσόντα, τη διαδικασία και διάρκεια της πρόσληψής τους, καθώς και τις οργανικές θέσεις, τα προσόντα του μόνιμου διοικητικού προσωπικού του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και τη σύνθεση, συγκρότηση και λειτουργία του υπηρεσιακού συμβουλίου.

2. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους οι πραγματογνώμονες και οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες έχουν πλήρη ανεξαρτησία.

3. Δεν συμβιβάζεται με την ιδιότητα του πραγματογνώμονα υλικών ζημιών και του ασκούμενου πραγματογνώμονα του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

α) Οποιαδήποτε επαγγελματική σχέση ή άσκηση συμμετοχή σε κάθε μορφή ασφαλιστική, επιχειρητική καθώς και η άσκηση διαμεσολαβητικού επαγγελματικού με τις ασφαλίσεις.

β) Η άσκηση της επιχείρησής του επισκευαστή ή εμπόρου αυτοκινήτων και ανταλλακτικών, είτε άμεσα είτε με έμμεση συμμετοχή σε φυσική ή νομική πρόσωπα που έχει αντίστοιχες δραστηριότητες.

γ) Η παροχή υπηρεσιών σε φυσική ή νομική πρόσωπα που αναφέρονται στα εδάφια α' και β' με σύμβαση εντολής, εργασίας ή έργου.

δ) Η παροχή οποιασδήποτε έμμεσης ή άμεσης υπηρεσίας στο δημόσιο τομέα.

4. Αποκλείεται από την άσκηση των καθηκόντων του πραγματογνώμονα ή του ασκούμενου πραγματογνώμονα και οφείλει να απέχει από αυτά όποιος :

α) Ζημιώθηκε από το ατύχημα ή φέρται από τον ζημιωθέντα ως υπαίτιος.

β) Είναι σύζυγος των προσώπων του προηγούμενου εδαφίου ή συγγενής εξ αίματος των ίδιων προσώπων, κατευθείαν γραμμής απεριόριστα και εν πλάγιου μέχρι και τον τέταρτο βαθμό ή εξ αχριστίας μέχρι και το δεύτερο βαθμό ή σύζυγος των παραπάνω συγγενών. Ο πιο πάνω λόγος αποκλεισμού διατηρείται και μετά τη λύση ή αχώριση του γάμου και

γ) Συνδέεται με πρόσωπα του εδαφίου α' με σχέση υιοθεσίας ή επιτροπείας. Ο λόγος αποκλεισμού υπάρχει και μετά τη λύση της υιοθεσίας ή τη λήξη της επιτροπείας.

Για την εξίχνηση των πραγματογνώμονων εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 376 και 377 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Για τη συνδρομή των λόγων εξαιρέσεως κρίνει το Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

5. Έκθεση που συντάσσεται από πραγματογνώμονα στο πρόσωπο του οποίου υπάρχει λόγος αποκλεισμού σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, είναι άκυρη.

Άρθρο 45.

Κανονισμός Σ.Ε.Π.Τ.Α.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του

Υπουργού Εμπορίου ύστερα από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α., καταρτίζεται και τροποποιείται ο κανονισμός του. Στον κανονισμό αυτό ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την πρόσληψη, αποχώρηση και εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού του (πραγματογνώμονων, ασκούμενων πραγματογνώμονων και διοικητικού προσωπικού), τη διάβρωση και κατανομή των θέσεων, την πραγματογνωμοσύνη και κάθε άλλη λεπτομέρεια που αναφέρεται στη λειτουργία του.

Άρθρο 46.

Προσόντα και κωλύματα διορισμού.

Οι πραγματογνώμονες και οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες για να διοριστούν πρέπει :

- α) Να έχουν ελληνική ιθαγένεια.
- β) Να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να έχουν νόμιμα απαλλαγεί απ' αυτές.
- γ) Να έχουν πτυχίο ανώτερης σχολής τεχνολόγων μηχανικών αυτοκινήτων ή πτυχίο άλλης σχολής Τ.Ε.Ι. ή πτυχίο ανώτατης σχολής (Α.Ε.Ι.) συναφών ειδικοτήτων.
- δ) Να έχουν ηλικία μέχρι 35 ετών.
- ε) Να μην έχουν στερηθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.
- στ) Να μην έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για οποιοδήποτε κακούργημα ή σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή (άρθρα 372, 373 Π.Κ.), απάτη (άρθρο 386 Π.Κ.), υπεξαίρεση κοινή ή στην υπηρεσία (άρθρο 375, 258 Π.Κ.) εμβάσις (άρθρο 385 Π.Κ.), πλαστογραφία (άρθρο 216 Π.Κ.), πλαστογραφία πιστοποιητικών (άρθρο 217 Π.Κ.), πλαστογραφία και κατάχρηση ενσήμων (άρθρο 218 Π.Κ.), ψευδή βεβαίωση και νόθευση (άρθρο 242 Π.Κ.), ψευδορκία και ψευδή αγωγή κατάθεση (άρθρο 224, 225 Π.Κ.), παραπλάνηση σε ψευδορκία (άρθρο 228 Π.Κ.), ψευδή καταμήνυση (άρθρο 229 Π.Κ.), απιστία περί την υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), δωροδοκία (άρθρα 235, 236, 237 Π.Κ.), καταπίεση (άρθρο 244 Π.Κ.), παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), σωματική δυσφήμιση (άρθρο 363 Π.Κ.), σωματική ψευδής βεβαίωση (άρθρο 220 Π.Κ.), υπεξαίρεση εγγράφων (άρθρο 222 Π.Κ.), παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου (άρθρο 252 Π.Κ.) καθώς και για λαθρεμπορία, έκδοση κλήσεων επιταγών και παράβαση της νομοθεσίας περί εμπορίας και διακίνησης ναρκωτικών.

ζ) Να μην έχουν παυθεί από θέση δημοσίου υπαλλήλου ή υπαλλήλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή από θέση άμισθου δημόσιου λειτουργού, με αμετάκλητη απόφαση για πειθαρχικούς λόγους ή για ανεπάρκεια.

η) Να μην έχουν «παρεπεμφθεί» για κακούργημα ή πλημμέλημα από εκείνα που αναφέρονται στο εδάφιο στ' καθώς επίσης να μην έχουν καταδικασθεί και με οριστική απώλεια απόφαση για ένα απ' αυτά τα αδικήματα. Για τη συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής ο υπεύθυνος υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση του Ν.Δ. 105/1969. Το κώλυμα αυτό ισχύει μέχρις ότου εκδοθεί αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ή αμετάκλητη αθωωτική απόφαση.

θ) Να είναι υγιείς σωματικά ή ψυχικά, σύμφωνα με τον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α. Η εξέταση της υγείας των υποψηφίων πραγματογνώμονων και ασκούμενων πραγματογνώμονων γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ισχύουν για τους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους.

Άρθρο 47.

Λύση της σχέσης εργασίας.

1. Η σχέση εργασίας των πραγματογνώμονων και των ασκούμενων πραγματογνώμονων λύεται :

- α) Με το θάνατό τους,
- β) με την έκπτωση,
- γ) με την απόλυση,
- δ) με την καταγγελία,
- ε) με τη λήξη του χρόνου διάρκειάς της και
- στ) με την αποδοχή της παραίτησής τους.

2. Οι πραγματογνώμονες και οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες εκπέττον αυτοδικαίως από την υπηρεσία, αν χάσουν την ελληνική ιθαγένεια ή αν καταδικαστούν αμετάκλητη απόφαση :

α) Σε ποινή τουλάχιστον πρόσκαιρης κάθειρξης.

β) σε σπέρση των πολιτικών τους δικαιωμάτων.

γ) για πλημμέλημα ή κακούργημα από αυτά που αναφέρονται στην περίπτωση στ' του προηγούμενου άρθρου. Η έκπτωση επέρχεται και αν ακόμα ανασταλεί η ποινή. Για την έκπτωση εκδίδεται δικαστική πράξη του διοικητικού συμβουλίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α., που δεν απαιτείται να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Οι πραγματογνώμονες και οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες απολύονται :

α) Με την συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που ορίζεται στον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α. το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το 60ο έτος. Για τον υπολογισμό του ορίου ηλικίας ως αφετηρία λαμβάνεται η 31 Δεκεμβρίου του έτους γέννησης.

β) για υπηρεσιακή ανεπάρκεια.

γ) για ανικανότητα σωματική ή πνευματική,

δ) αν καταργηθεί η θέση.

Στις περιπτώσεις των εδαφίων β', γ' και δ' εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 44, 45, και 46 του Ν. 993/1979, όπως ισχύουν κάθε φορά.

4.α) Η σύμβαση εργασίας των πραγματογνώμονων και των ασκούμενων πραγματογνώμονων καταργείται οποτεδήποτε για σπουδαίο λόγο. Σπουδαίο λόγο συνιστούν ιδίως :

αα) Η χρησιμοποίηση της ιδιότητάς τους για επιδίωξη ιδιοτελών σκοπών.

ββ) η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

γγ) η παράβαση της υπηρεσιακής ευθύνης.

δδ) Η αποσιώπηση νόμιμων λόγων αποκλεισμού ή εξάλειψής τους.

εε) Η παράβαση καθήκοντος κατά τον ποινικό κώδικα ή άλλο ειδικό ποινικό νόμο.

στστ) Η διάπραξη μέσα στο ίδιο έτος δύο πειθαρχικών αδικημάτων που το καθένα τιμωρείται τουλάχιστο με πρόστιμο ίσο με τις αποδοχές ενός μήνα.

ζζ) Η συστηματική ανάρμοστη συμπεριφορά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων και

ηη) Η σοβαρή απείθεια στις νόμιμες εντολές του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου.

β) Η καταγγελία της σύμβασης γίνεται και η λύση της επέρχεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 47 του Ν. 993/1979. Στον απολυόμενο δεν καταβάλλεται αποζημίωση από το Σ.Ε.Π.Τ.Α.

5. Για την πειθαρχική δίωξη των πραγματογνώμονων και των ασκούμενων πραγματογνώμονων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Ν. 993/1979.

Άρθρο 48.

Υπαλληλική Ιδιότητα.

Όσοι υπηρετούν στο Σ.Ε.Π.Τ.Α. θεωρούνται υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 49.

Όργανα.

Όργανα του Σ.Ε.Π.Τ.Α. είναι :

- α) Η Γενική Συνέλευση.
- β) το Διοικητικό Συμβούλιο.
- γ) το Εποπτικό Συμβούλιο και
- δ) Τεχνικό Γραφείο.

Άρθρο 50.

Γενική Συνέλευση.

1. Οι πραγματογνώμονες υλικών ζημιών συγκροτούν την Γενική Συνέλευση του Σ.Ε.Π.Τ.Α., η οποία έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες :

α) Αποφασίζει για κάθε θέμα που τίθεται στην κρίση της από το Εποπτικό Συμβούλιο, το Διοικητικό Συμβούλιο ή το Τεχνικό Γραφείο.

β) Εκλέγει μεταξύ των μελών της το Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ε.Π.Τ.Α. με μυστική ψηφοφορία.

γ) Εγκρίνει τα πεπραγμένα και τον ετήσιο απολογισμό και προϋπολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Στη Γενική Συνέλευση μετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου οι ασκούμενοι πραγματογνώμονες.

3. Κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία της Γενικής Συνέλευσης και ιδίως ο τρόπος και ο χρόνος σύγκλησής της, οι ψηφοφορίες και η εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου και του προέδρου του θα καθορίζονται από τον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

Άρθρο 51.

Διοικητικό Συμβούλιο.

1. Το Σ.Ε.Π.Τ.Α. διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) με τριετή θητεία. Το Δ.Σ. εκλέγεται μεταξύ των μελών του τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο. Ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α. απεπαιρείται κατά τη διάρκεια της θητείας του από την άσκηση των καθηκόντων του ως πραγματογνώμονα υλικών ζημιών.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ε.Π.Τ.Α. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Ασκεί διοικητικό έλεγχο στα μέλη του και στους ασκούμενους πραγματογνώμονες, συντονίζει τις εργασίες του, διαχειρίζεται την περιουσία του και εν γένει εποπτεύει όλη τη λειτουργία του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

β) Προστατεύει, εποπτεύει και ελέγχει τις διοικητικές υπηρεσίες και το διοικητικό προσωπικό.

γ) Διαχειρίζεται τα οικονομικά του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και συντάσσει τον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό του.

δ) Προσλαμβάνει και απολύει τα μέλη του Σ.Ε.Π.Τ.Α. τους ασκούμενους πραγματογνώμονες και το διοικητικό προσωπικό με σύμφωνη γνώμη του Εποπτικού Συμβουλίου.

ε) Καταρτίζει ομάδες εργασίας από τα μέλη του Σ.Ε.Π.Τ.Α. για τη μελέτη συγκεκριμένων θεμάτων.

στ) Αποφασίζει για κάθε θέμα που τίθεται στην κρίση του από το Εποπτικό Συμβούλιο ή τη Γενική Συνέλευση.

ζ) Υποβάλλει προς έγκριση στο Εποπτικό Συμβούλιο τις προτάσεις του Τεχνικού Γραφείου.

η) Επικοινωνεί είτε απευθείας, είτε μέσω του Τεχνικού Γραφείου με οργανώσεις της ημεδαπής ή αλλοδαπής που έχουν σχέση με το έργο του.

θ) Συγκρίνει σύμφωνα με τον κανονισμό του άρθρου 27 τη Γενική Συνέλευση του Σ.Ε.Π.Τ.Α. στην οποία εκθέτει τα πεπραγμένα του για το προηγούμενο έτος και ανακοινώνει σ' αυτήν τον οικονομικό απολογισμό της διαχείρισής του Σ.Ε.Π.Τ.Α. προς έγκριση.

ι) Εκπροσωπεί, με τον πρόεδρό του, το Σ.Ε.Π.Τ.Α. ενώπιον κάθε δικαστικής και διοικητικής ή άλλης αρχής.

3. Κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία του διοικητικού συμβουλίου καθορίζεται με τον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

Άρθρο 52.

Εποπτικό Συμβούλιο.

1. Το Εποπτικό Συμβούλιο του Σ.Ε.Π.Τ.Α. είναι επταμελές.

Απαρτίζεται από:

α) Έναν ανώτατο ή ανώτερο κρατικό λειτουργό ως πρόεδρο, τον οποίο υποδεικνύει με τον αναπληρωτή του ο Υπουργός Εμπορίου.

β) Έναν ανώτατο ή ανώτερο κρατικό λειτουργό ως αντιπρόεδρο, τον οποίο υποδεικνύει με τον αναπληρωτή του ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών.

γ) Έναν εκπρόσωπο από κάθε τιμολογιακή ένωση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από το οικείο διοικητικό συμβούλιο μέσα σε 20 ημέρες από την έγγραφη πρόσκληση του Υπουργού Εμπορίου.

δ) Ανά έναν εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων και της Γ.Σ.Ε.Ε. Αν. στις περιπτώσεις γ' και δ' η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, τους εκπροσώπους ορίζει ο Υπουργός Εμπορίου.

2. Τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου και τα ισάριθμα αναπληρωματικά τους διορίζονται για μία διετία με κοινή απόφαση των Υπουργών Εμπορίου και Μεταφορών και Επικοινωνιών. Στα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου καταβάλλεται αποζημίωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194) η οποία βαρύνει το Σ.Ε.Π.Τ.Α. Στο Εποπτικό Συμβούλιο συμμετέχει χωρίς ψήφο ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

3. Το Εποπτικό Συμβούλιο έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Εισηγείται στον Υπουργό Εμπορίου ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου την προκήρυξη διαγωνισμού για την πρόσληψη πραγματογνώμονων και ασκούμενων πραγματογνώμονων. Η απόφαση του Υπουργού Εμπορίου καθορίζει την εξεταστική επιτροπή, τα εξεταστικά μαθήματα, τη διαδικασία διενέργειας του διαγωνισμού και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

β) Εγκρίνει το αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης των ασκούμενων πραγματογνώμονων.

γ) Ελέγχει τη διαχείριση των οικονομικών του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και υποβάλλει στη Γενική Συνέλευση την έκθεσή του για τον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου, αντίγραφο της οποίας υποβάλλει και στον Υπουργό Εμπορίου.

δ) Εποπτεύει το Διοικητικό Συμβούλιο και το Τεχνικό Γραφείο του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

4. Κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία του Εποπτικού Συμβουλίου ρυθμίζεται με τον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

Άρθρο 53.

Τεχνικό Γραφείο.

1. Ο αριθμός των πραγματογνώμονων υλικών ζημιών που συμμετέχουν στο Τεχνικό Γραφείο καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες του Σ.Ε.Π.Τ.Α., από το Εποπτικό Συμβούλιο, ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η θητεία των μελών του Τεχνικού Γραφείου, είναι τριετής και μπορεί να ανανεώνεται.

3. Το Τεχνικό Γραφείο έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Υπομοδεύει για επιστημονικά θέματα της αρμοδιότητάς του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

β) Καταρτίζει τα πρότυπα επαγγελματικής δεοντολογίας εκτιμήσεων και εκθέσεων, ελέγχει την ορθή εφαρμογή από τα μέλη του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και μεταφέρει τις σχετικές διαπιστώσεις του στο Εποπτικό και στο Διοικητικό Συμβούλιο.

γ) Επιμελείται την έκδοση των διεθνών επιμετρητικών προτύπων και του ενημερωτικού επιστημονικού δελτίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

δ) Επεξεργάζεται όλα τα στοιχεία που θέτουν στην διάθεσή του Σ.Ε.Π.Τ.Α., οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις για την καταβολή αποζημιώσεων, όπως αυτά καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Εμπορίου, με σκοπό την εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων και τον έλεγχο των ζημιών που δηλώνονται και των αποζημιώσεων που καταβάλλονται.

ε) Καταρτίζει το αναλυτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης των ασκούμενων πραγματογνώμονων.

4. Τα μέλη του Τεχνικού Γραφείου συνεδριάζουν τουλάχιστον μία φορά το μήνα. Αντίγραφο των πρακτικών των συνεδριάσεων διαβιβάζεται στο Εποπτικό και στο Διοικητικό Συμβούλιο. Στις συνεδριάσεις του Τεχνικού Γραφείου προεδρεύει με ψήφο ο αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ο οποίος προστατεύει του Τεχνικού Γραφείου. Στα μέλη του Τεχνικού Γραφείου καταβάλλεται αποζημίωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194) η οποία βαρύνει το Σ.Ε.Π.Τ.Α.

5. Κάθε λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία του Τεχνικού Γραφείου ρυθμίζεται με τον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

Άρθρο 54.

Πόροι.

1. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου καθορίζεται ποσοστό από τα καθαρά ασφαλιστικά του κλάδου αυτοκινήτων (εισφορά) που διατίθεται υπέρ του Σ.Ε.Π.Τ.Α. Η εισφορά αυτή αναγράφεται χωριστά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και βαρύνει κατά 50% τους ασφαλισμένους και κατά 50% τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Η εισφορά των ασφαλισμένων εμφανίζεται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και απαλλάσσεται παντός φόρου ή άλλης φορολογικής επιβάρυνσης εκτός των τελών χαρτοσήμου.

Η απόδοση του τέλους χαρτοσήμου γίνεται από τις α-

σφαλιστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 160/1978 (ΦΕΚ 34).

2. Μέσα σε 15 ημέρες από το τέλος κάθε ημερολογιακού διμήνου, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις υποχρεούνται να καταθέτουν το ποσό που συγκεντρώνουν από τις εισφορές της προηγούμενης παραγράφου σε ειδικό λογαριασμό που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος με τον τίτλο «Λογαριασμός Σώματος Ειδικών Πραγματογνωμόνων Τροχαίων Ατυχημάτων».

3. Καθυστερούμενες εισφορές εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

Νόμιμο τίτλο αποτελεί η απόφαση του Εποπτικού Συμβουλίου του Σ.Ε.Π.Τ.Α. που βεβαιώνει την οφειλή.

4. Τα έσοδα του λογαριασμού της παραγράφου 2 διατίθενται για την κάλυψη των δαπανών του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και των ασκούμενων πραγματογνωμόνων, για τις χροιάς των μελών του Εποπτικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 του νόμου αυτού, για την κάλυψη των εξόδων εγκατάστασης και λειτουργίας του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και για κάθε άλλη δαπάνη που σύμφωνα με το Διοικητικό Συμβούλιο απαιτείται για την καλύτερη λειτουργία του Σ.Ε.Π.Τ.Α.

5. Για την αντιμετώπιση των δαπανών του Σ.Ε.Π.Τ.Α. το Διοικητικό Συμβούλιο, ύστερα από έγκριση του Εποπτικού Συμβουλίου, μπορεί να συνάπτει δάνεια με εγγύηση το λογαριασμό της παραγράφου 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Άρθρο 55.

Σύνταξη πραγματογνωμοσύνης.

1. Μέσα σε οκτώ εργάσιμες ημέρες, από την ημέρα που ο δικαιούχος ή ο υπόχρεος σε αποζημίωση υποβάλει αίτηση για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης στα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 24, συντάσσεται έκθεση πραγματογνωμοσύνης σύμφωνα με τον κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α. Η αίτηση δεν εξετάζεται αν δε συνοδεύεται από τα έγγραφα, δεν πληροί τις προϋποθέσεις και δεν περιέχει τα στοιχεία που ορίζονται ειδικότερα από τον Κανονισμό του Σ.Ε.Π.Τ.Α. Μέχρις ότου πληρωθούν οι παραπάνω προϋποθέσεις και προσκομισθούν τα παραπάνω στοιχεία, το Σ.Ε.Π.Τ.Α. απέχει να γνωμοδοτήσει. Ο κανονισμός του Σ.Ε.Π.Τ.Α. καθορίζει με αντικειμενικά κριτήρια και με βάση προκαθορισμένη σειρά κατανομής της υπηρεσίας, ποιός ή ποιοί πραγματογνώμονες θα συντάξουν πραγματογνωμοσύνη στη συγκεκριμένη περίπτωση.

2. Οι πραγματογνώμονες του Σ.Ε.Π.Τ.Α., για την εκπλήρωση του έργου τους, νομιμοποιούνται να ζητούν από οποιαδήποτε δικαστική ή άλλη αρχή στοιχεία ή έγγραφα. Ιδίως μπορούν να λαμβάνουν γνώμη των εγγράφων της ποινικής δικαιοσύνης και να ζητούν αντίγραφα με τους όρους και προϋποθέσεις που ορίζονται για τον πολιτικώς ενάγοντα στο άρθρο 108 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

3. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης, με την επιφύλαξη της προηγούμενης παραγράφου, γνωστοποιείται αμέσως στον αιτούντα και στον υπόχρεο καταβολής αποζημίωσης, καθώς και στην υπόχρεη ασφαλιστική επιχείρηση. Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να λάβει αντίγραφο της έκθεσης αυτής.

4. Ο υπόχρεος ή ο δικαιούχος της αποζημίωσης έχει το δικαίωμα, μέσα σε πέντε εργάσιμες ημέρες από τον έλαβε

γνώση της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης, να ζητήσει την επανεκτίμηση των υλικών ζημιών και τον επαναπροσδιορισμό της αποζημίωσης που οφείλεται γι' αυτές. Η αίτηση επανεκτίμησης είναι απαράδεκτη, αν δε συνοδεύεται από αποδεικτικά καταβολής παράβολου που κατατίθεται στο λογαριασμό της παραγράφου 2 του άρθρου 36. Το ποσό του παράβολου ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.

5. Η υποβολή αίτησης κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού καθιστά υπερήμερο τον υπόχρεο αποζημίωσης από την ημερομηνία που του κοινοποιείται η πραγματογνωμοσύνη και για το ποσό αυτής.

Άρθρο 56.

Διορισμός πρώτου Εποπτικού και Διοικητικού Συμβουλίου.

1. Μέσα σε ένα μήνα από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού διορίζεται το πρώτο Εποπτικό Συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 34.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου διορίζεται μέσα στην προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο του Σ.Ε.Π.Τ.Α., το οποίο υπό την εποπτεία του Εποπτικού Συμβουλίου μεριμνά για την υλοποίηση των απαραίτητων διατάξεων του νόμου αυτού. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου ρυθμίζεται επίσης ο τρόπος με τον οποίο το προσωρινό διοικητικό συμβούλιο ασκεί τη Διοίκηση του Σ.Ε.Π.Τ.Α. και τη διαχείριση των οικονομικών του μέχρι την εγκατάσταση του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου και ορίζεται η προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να συγκληθεί η πρώτη Γενική Συνέλευση. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί με νεότερη απόφαση του ίδιου Υπουργού, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ξεπεράσει τη διετία από την ημέρα που διορίστηκε το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο.

3. Στο διαγωνισμό προσλήψεων που διενεργεί το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο της προηγούμενης παραγράφου, μπορούν κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των άρθρων γ' και δ' του άρθρου 28 να συμμετάσχουν όσες: α) έχουν πτυχίο Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Σχολής συναφούς προς το αντικείμενο της πραγματογνωμοσύνης ειδικότητας και διετή απασχόληση, κατά την τελευταία επταετία, σε έργα πραγματογνώμονα ζημιών αυτοκινήτων που να προκύπτει από σχετική βεβαίωση της αρμόδιας οικονομικής εφορίας, ή β) έχουν πενταετή απασχόληση κατά την τελευταία δεκαεπταετία, σε έργα πραγματογνώμονα ζημιών αυτοκινήτων που να προκύπτει από σχετική βεβαίωση της αρμόδιας οικονομικής εφορίας.

Άρθρο 57.

Σε περίπτωση διαφοράς, μεταξύ του κειμένου του παρόντος Δ/τος και των κειμένων των νομοθετημάτων που κωδικοποιούνται, υπερισχύει το κείμενο των τελευταίων.

Άρθρο 58.

Το παρόν αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στη Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπόργό Εμπορίου αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 10 Ιουνίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ